

Ἑλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 312
Ἰανουάριος 2012

Ἡ ἱερατική λειτουργία τοῦ Προδρόμου

*Κοντάκιον
εἰς τὰ ἅγια φῶτα
(Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ)*

ἡ
Ἰδὼν ὁ πάντα προορῶν
τόν φόβον τοῦ προδρόμου,
πρός τοῦτον ἀπεκρίθη·
"Καλῶς, ὦ Ἰωάννη,
καλῶς εὐλαβήθης ἐμέ·
ὅμως ἄφες ἄρτι·
οὕτω γάρ πρέπον ἐστίν
πληρῶσαι ἅ προώρισα·
ἄφες ἄρτι καί τέως ἀπόσεισαι
ταύτην τήν δειλίαν·
λειτουργίαν χρεωστέῃς μοι
καί δεῖ σε νῦν
ταύτην ἐκπληρῶσαι..."

ια΄

“...Ὑπέρθου τοῦτο ὃ λαλεῖς
καί δρᾶσον ὃ ἀκούεις·
μηδέν μοι μαρτυρήσης·
ἐμοί γάρ αἰεὶ μάρτυς
ἐν οὐρανῷ ἐστι πιστός·
σοῦ τήν μαρτυρίαν
ὁ ἐστῶς οὗτος λαός
εἰκός οὐ παραδέχεται.
Ἄφες οὖν οὐρανόθεν
διδάσκωνται
τίς εἰμι καί τίνος γόνος πέλω,
τί δέ μέλλω
χαρίζεσθαι τοῖς ἀγαπητοῖς μου·
ἀνοίγω οὐρανοὺς,
κατάγω τό πνεῦμα·
χορηγῶ τοῦτο αὐτοῖς
εἰς ἀρραβῶνα.
Δεῦρο οὖν λοιπόν,
προσέγγισον, ἵνα μάθης
πόθεν ἀστράπτει
τό φῶς τό ἀπρόσιτον.”

ιβ΄

Ῥητῶν ἀρρήτων καί φρικτῶν
ἀκούσας ὁ ἐκ στείρας,
φησί τῷ ἐκ παρθένου·
“Ἐάν ἔτι λαλήσω,
μή ὀργισθῇς μοι, λυτρωτά·
ἤδη γάρ ἀνάγκη
παρασκευάζει ἐμέ
πολύ παρρησιάζεσθαι.
Τί οὖν, σωτήρ, ἵνα οὗτοι
σέ μάθωσιν,
κίνδυνον ἐπάξω
τῇ χειρί μου

ια΄

“...Ξεπέρασε αὐτό πού λές
καί κάνε αὐτό πού ἀκοῦς·
τίποτα γιά μένα μή μαρτυρήσεις·
γιατί γιά μένα μάρτυς πάντα
ὑπάρχει στὸν οὐρανό πιστός·
τῇ δικῇ σου μαρτυρία
ὁ λαός αὐτός πού στέκεται ἐδῶ
συνήθως δέν παραδέχεται.
Ἄφησε λοιπὸν ἀπὸ τὸν οὐρανὸ
νά διδάσκωνται
ποιός εἶμαι καί ἀπὸ ποιόν γεννήθηκα,
τί δέ πρόκειται
νά χαρίσω στοὺς ἀγαπητοὺς μου·
ἀνοίγω οὐρανοὺς,
κατεβάζω τό Πνεῦμα·
τό χορηγῶ σ’ αὐτοὺς
σέ ἀρραβῶνα.
Ἐμπρός λοιπὸν τώρα,
πλησίασε γιά νά μάθεις
ἀπὸ ποῦ ἀστράπτει
τό φῶς τό ἀπρόσιτο.”

ιβ΄

Λόγια ἄρρητα καί φοικτά
ὅταν ἄκουσε ὁ γιός τῆς στείρας,
λέγει στοῖς γιό τῆς παρθένου·
“Ἐάν ἀκόμα παρ’ ὅλα αὐτά μιλήσω,
μή ὀργισθεῖς μαζί μου, λυτρωτά·
γιατί ἤδη ἡ ἀνάγκη(ἀπὸ τὴν ἐπιμονή
σου)
μέ προετοιμάζει
νά μιλήσω ἐλεύθερα μπροστά σου.
Γιά ποιὸ λόγο, σωτήρα, γιά νά
σέ μάθουνε αὐτοί,
θὰ βάλω σέ κίνδυνο
τό χέρι μου

τῇ ἀθλίᾳ,
 εἰς κλίβανον
 ταύτην ἐπιρρίπτων;
 Καί τότε μέν Ὁζᾶν
 ἐξέτεινε χεῖραν
 ἐπισχεῖν τήν κιβωτόν
 καί διεκόπη·
 νῦν δέ κεφαλὴν
 κρατοῦντα τήν τοῦ Θεοῦ μου
 πῶς με οὐ φλέξει
 τό φῶς τό ἀπρόσιτον;"

ιγ'

ᾠδ βαπτιστά καί ἐριστά,
 μή εἰς ἀντιλογίαν,
 ἀλλά πρὸς λειτουργίαν
 συντόμως εὐτρεπίζου·
 ἰδοὺ γάρ ὅψει ἅ τελῶ·
 ὦδε ζωγραφῶ σοι
 τήν τερπνὴν καί φαεινὴν
 μορφήν τῆς ἐκκλησίας μου,
 νέμων τῇ δεξιᾷ σου
 τήν δύναμιν
 ἥνπερ μετὰ ταῦτα
 χορηγήσω ταῖς παλάμαις
 τῶν μαθητῶν
 καί τῶν ἱερέων.
 Δεικνύω σοι σαφῶς
 τό ἅγιον πνεῦμα,
 καί φωνήν τήν τοῦ πατρός
 ἀκουτιῶ σοι
 γνήσιον υἱόν
 δηλοῦσάν με καί βοῶσαν·
 Οὗτος ὑπάρχει
 τό φῶς τό ἀπρόσιτον."

τό ἄθλιο,
 σέ κλίβανο (καυτό)
 ρίχνοντάς το;
 Καί τότε ὁ Ὁζᾶς
 ἄπλωσε τό χέρι
 γιά νά κρατήσῃ τήν κιβωτό
 καί πέθανε·
 τώρα λοιπόν ἐνῶ τήν κεφαλὴ
 τοῦ Θεοῦ μου κρατῶ
 πῶς δέν θά μέ κατακάψῃ
 τό ἀπρόσιτο φῶς;"

ιγ'

ᾠδ βαπτιστή καί λογομάχε
 ὄχι σέ διαφωνία
 ἀλλά σέ λειτουργία
 σύντομα ἐτοιμάσου·
 νά λοιπόν θά δεῖς αὐτά πού διενεργῶ·
 ἔτσι θά σοῦ ζωγραφίσω
 τήν εὐχάριστη καί λαμπερὴ
 μορφή τῆς ἐκκλησίας μου,
 δίνοντας στό δεξιὸ σου χέρι
 τὴ δύναμη
 τήν ὁποία μετὰ (τό σωτήριο ἔργο μου)
 θά χορηγήσω στίς παλάμες
 τῶν μαθητῶν
 καί τῶν ἱερέων.
 Σοῦ δείχνω σαφῶς
 τό ἅγιον πνεῦμα,
 καί τὴ φωνὴ τοῦ πατέρα
 θά σέ κάνω νά ἀκούσεις
 πού γνήσιο παιδί του
 μέ ἀποκαλύπτει σέ σένα καί φωνάζει·
 Αὐτός εἶναι
 τό ἀπρόσιτο φῶς."

Προσδοκίες καί ἀπογοητεύσεις

ἡ διαδικασία δραματικῆς ἀπονεύρωσης καί ἀναποτελεσματικῆς ἀξιολόγησης τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ἀξιώματος ἐπιδίδεται ὁ Ἀρχιεπίσκοπός μας Ἱερώνυμος ἀπό τή μέρα πού κάθησε στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ θρό-

νο ἴσαμε σήμερα. Ἄφωνος καί ἀπραγος βιώνεται καί ἀποτιμᾶται ἀπὸ τή λαϊκὴ μάζα τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίας. Πρόσωπο εὐκόλως τρωτὸ ἐγγράφεται στὴν καθημερινή ἐπικαιρότητα. Κατὰ τίς δημοσιογραφικὲς ἐμφανίσεις του στήν πλαστή διαφήμιση αὐτο-

συνιστᾶται πρὸς τοὺς παράγοντες τῆς ἄκοπης παραπλάνησης πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀθεΐας καί τῆς δουλικῆς ὑποταγῆς στὰ συνθήματα τῆς ποικίλης ἐκμετάλλευσης, ὡς στοχαστικὸς ἀναλυτής, ἐνῶ στήν πραγματικότητα εἶναι ἓνας μακρυνὸς καί ἀποξενωμένος θεατής.

Ἄν τὸν προσεγγίσουμε κατὰ τίς στιγμὲς πού ἐνεργοποιεῖ τὸ κριτικὸ του δαιμόνιο θά τὸν παρακολουθήσουμε νὰ διακηρύττει *urbi et orbi* ὅτι ἡ σημερινή κρίση εἶναι πνευματικὴ, εἶναι σύστημα καί ὁδηγία πού πλανᾷ τὴν ἀνθρωπότητα ἐκτός τοῦ πνευματικοῦ χώρου καί τὴν καθυποτάσ-

σει στά συστήματα της πολιτικής ἐπικυριαρχίας καί της οἰκονομικῆς ὑποδούλωσης. Ἐνῶ ὅμως τολμάει τέτοιες ἀνακοινώσεις, προσεκτικότερη μελέτη τῶν στοχασμῶν του καί τῶν προτάσεων του πείθει ὅτι δέν λειτουργεῖ ὡς φωτισμένος διδάσκαλος τοῦ εὐρύτατου ἐκκλησιαστικοῦ σώματος. Ὁ λόγος του εἶναι περαστικό θρόισμα ἀπέλπιδος στοχασμοῦ καί πρόχειρη συμβουλή ἀναπροσαρμογῆς τοῦ ὅλου κοινωνικοῦ προγραμματισμοῦ. Ἰδιαίτερα, δέν ἀνταποκρίνεται στό ρόλο, τήν ἀποστολή καί τήν καθημερινή ὑποχρέωση πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῆς δικῆς του ἡγετικῆς προσωπικότητος καί τῶν “σύν αὐτῷ” συνοδικῶν ἐπισκόπων πού ἐπιβαρύνονται μέ τήν εὐθύνη πηδαλιουχίας τοῦ σκάφους τῆς Ὁρθόδοξης Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καί ἐλέγχονται ἤ καί ψέγονται ἀπό ὅλες τίς σύγχρονες δυνάμεις γιά τήν προδοσία τῆς ἀποστολῆς τους, γιά τήν ἀφωνία τους, τήν ἀπραξία τους, τήν κοσμική διαβίωσή τους καί τήν ἀποσύνδεση ἀπό τίς ἀγωνίες καί τίς λαχτάρεις ὁλοκλήρου τοῦ ποιμνίου τους.

Ἡ πράξη του δέν ἀνοίγει καινούργιους ὁρίζοντες. Δέν ὁριοθετεῖ τήν κάθαρση καί τήν ἀνακαίνιση τοῦ δημόσιου βίου καί δέν ἐνδυναμώνει τίς ἐλπίδες τῆς ἐπι-

στροφῆς στήν πιστότητα τοῦ χρέους καί στήν καθαρότητα τῆς καθημερινῆς πράξης. Δέν βιώνει καί δέν ὁριοθετεῖ ὡς προσωπικό πνευματικό του χρέος τή διάφανη καί ἔμπονη προσέγγιση τῆς τρέχουσας πραγματικότητας καί δέν λειτουργεῖ ὁ ἴδιος ὡς ἀγιασμένος συνεχιστής τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος καί ὡς φορέας στήν ἔμπονη καί ἔντρομη καθημερινότητα τῆς μεστῆς ἐμπειρίας καί τῆς διάφανης διδαχῆς τῶν φωτισμένων πατέρων μας.

Πολλοί ἐκπρόσωποι τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης καί σοβαροί κριτές τῶν τάσεων πρὸς τήν ἐκκοσμίκευση μελετοῦν καί ἀναλύουν συχνά μέ ἔντονο ἐπικριτικό λόγο τίς ἐποχιακές ἀνακοινώσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερώνυμου. Ὑπογραμμίζουν τήν ἀνεπάρκειά του, τόν καλοῦν καί τόν προκαλοῦν σέ ἀποσαφήνιση τῶν ὁραμάτων του καί τοῦ ποιμαντικοῦ λόγου του καί σέ διασύνδεση τῆς δράσεώς του μέ τή δυναμική καί γόνιμη διδαχή τῶν μεγάλων πατέρων μας. Μειώνουν ἐπικίνδυνα τό κύρος του οἱ πρόχειρες κρίσεις του καί ἡ ἀνικανότητά του νά ἐπεκτείνει τή στιγμιαία ἀναφορά στό ἐπισκοπικό χρέος σέ δυναμικό κίνητρο ποιμαντικῆς πράξης καί σέ σύνθημα ἀγῶνος ἐνάντια στή φθορά καί τή διαφθορά τῆς ἐποχῆς μας.

Θά φέρω στην τράπεζα της έρευνας καί τών συζητήσεων συγκεκριμένα παραδείγματα. Διαβάσαμε τήν εισηγήσή του πού τήν παρουσίασε στό σῶμα τῆς Ἱεραρχίας τῆς 11-10-2009. Μεταξύ ἄλλων τόν παρακολουθήσαμε νά εισηγεῖται δυναμικές τομές καί βελτιώσεις στά συνοδικά ἀνοίγματα. Μιλáει γιά διαρθρωτικές ἀλλαγές στόν τρόπο διοργανώσεως καί διοικήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων καί γιά ἀλλαγὴ πρὸς τό καλύτερο τοῦ τρόπου ἐκλογῆς τῶν μητροπολιτῶν: *“ Ἡ ἐκκλησιαστική μας πραγματικότητα ἔχει δεῖξει, ὅτι πρέπει νά ἐπανεξετάσουμε τόν τρόπον διοργανώσεως καί διοικήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων, μέ γνώμονα πάντοτε τοὺς ἱερούς κανόνες, τήν γνήσια παράδοσή μας, τίς ἐμπειρίες μας καί τίς κείμενες διατάξεις "δίχα ἔξωθεν ἐπεμβάσεων". Πρέπει μέσα στό πνεῦμα αὐτό νά τολμήσουμε διαρθρωτικές ἀλλαγές πού ἔχουν καταστῆ ἀναγκαῖες. Καιρός νά μελετηθῇ μετὰ πολλῆς προσοχῆς, συνέσεως καί διακρίσεως ἡ ἀλλαγὴ πρὸς τό καλύτερο τοῦ τρόπου ἐκλογῆς τῶν Ἀρχιερέων”.*

Οἱ προτάσεις του αὐτές ἀντανაკλοῦν τίς ἀγωνίες τῆς ἐποχῆς μας καί καταλογογραφοῦν τό σημερινό ἐπισκοπικό χρέος.

Κανείς ἀπό μᾶς δέν θά σκεφτόταν ποτέ νά τίς ἀπορρίψει ἢ νά τίς παραμερίσει. Ὡστόσο ἐνῶ διαβάζοντας τήν Ἀρχιεπισκοπική εἰσήγηση νοιώθουμε τό χρέος νά τήν προσυπογράψουμε στό σύνολό της καί στίς λεπτομέρειές της, τή βρίσκουμε ἐντελῶς ἀποκομμένη καί ἐντελῶς ἀπομονωμένη ἀπό τή σύγχρονη πραγματικότητα.

α) Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος ὑπογραμμίζει μέ ἔμφαση τό χρέος ἀκριβοῦς τήρησης τῶν ἱερῶν Κανόνων. Οἱ πάντες ὅμως γνωρίζουν ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνεχῶς παραμερίζει ἢ καί διαστρέφει τή δεσμευτική ὑποχρέωση γιά πίστῆ καί ἀκριβή τήρηση τῶν Κανόνων πού θέσπισαν οἱ Οἰκουμενικές Σύνοδοι τῆς Ἐκκλησίας μας. Τό Κανονικό μας δίκαιο, εὐρύτατο καί συγκροτημένο, σέ κάθε παράγραφό του καί σέ κάθε ἀναφορά του σέ διακυμάνσεις ἢ καί παραβιάσεις τῶν συνοδικῶν Κανόνων, ὑπενθυμίζει καί ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ ἀπομάκρυνση ἀπό τήν κανονική πράξη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι διαστροφή, παραβίαση τοῦ χρέους καί ἐγκληματική ἀπόκλιση στήν κοσμικότητα. Παράλληλα εἰδικές καί συγκροτημένες μελέτες τῶν κανονολόγων τῆς ἐποχῆς μας καί τῶν κριτῶν τῆς

σύγχρονης άλλοτριωμένης καί αποξενωμένης πράξης διαμαρτύρονται έντονα καί καλούν τό υπεύθυνο συνοδικό σώμα νά καταδικάσει όριστικά τήν αντικανονικότητα τοῦ σύγχρονου ἐκκλησιαστικοῦ βίου καί νά προσυπογράψει τήν έντιμη ἐπιστροφή στήν κανονικότητα τῆς Ἐκκλησίας καί τόν απόλυτο σεβασμό ὅλων τῶν κανονικῶν διατάξεων. Στούς ἔσχατους καιρούς μας βρέθηκαν δυστυχῶς ἐκκλησιαστικοί λειτουργοί πού ἀνέβασαν σέ περιωπή τήν πράξη περιφρόνησης ἢ καί σφαγιασμοῦ τῶν ἱερῶν Κανόνων. Ἀκούστηκαν ἀπό τά δώματα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ διοικητικοῦ σώματος ἀρρωστημένες ἀπόψεις καί τολμηρές ἐπεμβάσεις πού ἀνατρέπουν τήν κανονική τάξη. Κάποιοι ἐπίσκοποι ἢ κάποιοι νοσταλγοί τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος ὑποστήριξαν ὅτι παραπάνω ἀπό τήν ὑποχρέωση εὐθυγράμμισης μέ τούς ἱερούς Κανόνες, πού ὀρίζει τό Κανονικό Δίκαιο, εἶναι ἡ εὐθυγράμμιση μέ τίς ἐποχιακές ἀποφάσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργανισμῶν. Τό ἐρώτημά τους εἶναι: Ἐννοεῖστε περισσότερο τούς Κανόνες ἢ τήν Ἐκκλησία; Πάνω ἀπό τούς Κανόνες εἶναι ἡ Ἐκκλησία καί ὅταν ἡ Ἐκκλησία ἀποφασίζει τίποτα δέν εἶναι ἱκανό νά ἀ-

νατρέψει τήν ἀπόφασή της. Τό σχῆμα αὐτό, δημιούργημα τῶν ἔσχατων ἐντελῶς ἐκτροχιασμένων ἐκκλησιαστικῶν ρυθμίσεων, ἀνατρέπει ὁλόκληρη τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ πράξη τῆς Ἐκκλησίας σωστή ἢ λαθεμένη, σεβαστική τῶν ἱερῶν Κανόνων ἢ αὐθαίρετη, ὑποστηρίζεται ὅτι ἔχει ἀπόλυτο κύρος. Αὐτό δέν εἶναι μόνο λάθος ἀλλά καί διαστροφή. Ἡ πραγματικότητα εἶναι ἄλλη. Ἡ ἐκκλησιαστική πράξη εἶναι ἔγκυρη ὅταν θεσπίζεται μέ ὁδηγό τούς ἱερούς Κανόνες καί ὅταν ἐγγράφει τήν κανονικότητα στήν ἱστορική βίβλο τῆς οἰκουμενικῆς ἢ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Αὐτή τήν ἐπισήμανση δέν τήν ἔκανε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί δέν ἀπέκλεισε ὅπως ὀφείλε τίς ἀντικανονικότητες πού ἀνατρέπουν ἀποφάσεις Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί πρακτικές πού καταβρωμίζουν τούς ἱερούς ἐκκλησιαστικούς χώρους.

β) Τό δεύτερο στοιχεῖο, πού ἔθεσε στήν Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 2009 ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, εἶναι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ τρόπου ἐκλογῆς τῶν Ἀρχιερέων. Εἶπε: *“Καιρός νά μελετηθῇ μετὰ πολλῆς προσοχῆς, συνέσεως καί διακρίσεως ἡ ἀλλαγὴ πρὸς τό καλύτερο τοῦ τρόπου ἐκλογῆς τῶν Ἀρχιερέων.”* Ἡ ἐξαγγελία του αὐτή προκάλεσε κλίμα ἐνθουσιασμοῦ καί ἐκδηλώ-

σεις γενικής αποδοχής. Όσο ή σκοτεινή νέφωση δεν άργησε να θολώσει την ατμόσφαιρα. Στίς 28 Φεβρουαρίου 2010 ή έφημερίδα "Ελεύθερη Ώρα της Κυριακής" φόρτιζε μέ πληροφορίες απογοήτευσης τό εκκλησιαστικό πλήρωμα. Μέ τόν χαρακτηριστικό τίτλο: "ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΥΚΟΝΟ στην Μητρόπολη 'Ιλίου" καί υποσημείωση: " "Νέο κύμα" μοντερνισμού από την Αρχιεπισκοπή Αθηνών", φωτογράφιζε τό κοσμικό ρεύμα πού ξεκίνησε από τή Μύκονο καί έτρεχε νά επικαλύψει τή νέα Μητρόπολη 'Ιλίου. Παραθέτουμε τήν αποκάλυψη πού διασώθηκε στό παραπάνω σχετικό δημοσίευμα: "Φαίνεται ότι πολλοί νέοι κληρικοί δέν έχουν συνειδητοποιήσει τήν αποστολή τους... Ένας τέτοιος είναι ο Αρχιμανδρίτης Αθ. Δικαίακος, προστατευόμενος του Αρχιεπισκόπου, ο οποίος τόν προορίζει για ποιμενάρχη της νέας μητροπόλεως 'Ιλίου. Αύτός ο ιερωμένος, άρέσκεται τούς θερινούς μήνες νά έπισκέπτεται θέρετρα άκολασίας, έχοντας αποβάλλει τό ράσο. Ό φωτογραφικός φακός τόν συνέλαβε, όπως τόν βλέπετε στη φωτογραφία, στην Μύκονο. Θέλουμε νά πιστεύουμε ότι τό έκανε από άφέλεια. Πάντως, όπως καί νά έχει τό πράγμα, προξένισε σκάνδαλο".

Αύτός ο κληρικός είχε μιά καλή φήμη πού άποτελοϋσε άντανάκλαση της οικογενειακής του παράδοσης. Η άλλαγή του κλίματος προκλήθηκε από τήν έποχή πού συνδέθηκε στενά μέ τόν τότε μητροπολίτη Θηβών 'Ιερώνυμο καί νϋν Αρχιεπίσκοπο. Τό πώς καί για ποιο λόγο έγιναν οι άλλαγές δέν είναι εύκολο νά αποκρυπτογραφηθεί.

Άλλά καί παλαιότερο δημοσίευμα της 27-29 Οκτωβρίου 2006, της έφημερίδας "ο Κόσμος του Έπενδυτή" έθιγε, μέ άκραίο τρόπο, τό κϋρος κάποιου Αρχιμανδρίτη πού εκείνη τήν έποχή είχε αναλάβει ύψηλά καθήκοντα στην 'Ιερά Σύνοδο. "Εγραφε λοιπόν ή Έφημερίδα: " Συζεί μέ τόν καλό του, αλλά, αν χρειαστεί, "προωθεί" στην πιάτσα καί δίμετρες Ρωσίδες καλλονές. Αύτά τή νύχτα, διότι τήν ήμέρα φοράει τό ράσο-ώρα πιά έχει καί αύξημένο φόρτο εργασίας: Άνέλαβε ύψηλά καθήκοντα στην 'Ιερά Σύνοδο. "Ημαρτον... Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ". Στην περιοδική έκδοση της "Ελεύθερης Πληροφόρησης" είχαμε καταχωρήσει τό δημοσίευμα στό φύλλο 194, της 1ης Δεκεμβρίου 2006, μιλήσαμε για ένα νέο κατόρθωμα του Αρχιεπισκόπου Χριστόδουλου καί διερωτηθήκαμε "ποιός είναι ο λεβέντης;"

Αυτό που τώρα γνωρίζουμε, με μία πρόχειρη ματιά στά διπτυχα της Έκκλησίας, είναι ότι στις αρχές Οκτωβρίου 2006 έξελέγη και χειροτονήθηκε μητροπολίτης Κορίνθου ο Αρχιεπίσκοπος της Συνόδου Διονύσιος Μανταλος (χειροτονία 15-10-2006). Μέσα, λοιπόν, στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Οκτωβρίου διορίστηκε Αρχιεπίσκοπος, διάδοχος του έκλεγέντος στην Κόρινθο, ο Αρχιεπίσκοπος Κύριλλος Μισιακούλης. Αυτός *“ ανέλαβε ύψηλά καθήκοντα στην Ίερά Σύνοδο ”*, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει τό δημοσίευμα. Ο δημοσιογράφος δέν ξεκαθάρισε τό όνομα του ιερωμένου και μεις δέν γνωρίζουμε εκείνη τήν εποχή αν ανέλαβε και κανένας άλλος ύψηλά καθήκοντα στην Ίερά Σύνοδο. Αν άφορᾷ όμως τό συγκεκριμένο πρόσωπο, που άναδείχτηκε μετέπειτα μητροπολίτης στην Κηφισιά, ή εύθύνη όλων εκείνων που τόν υποστήριξαν και τόν προώθησαν

στά άνώτατα έκκλησιαστικά άξιώματα είναι μεγάλη και δέν καλύπτεται μέ κάποιες σχολαστικές ή άσθήρικτες έπευφημίες.

Η ιστορία του και τά περιστατικά που προβάλλει ο ίδιος πιστοποιούν και υπογραμμίζουν ότι δέν κρίθηκε ώριμος και άξιος από συνοδική συνέλευση. Έτρεξε, παρακάλεσε, ένδεχομένως πλήρωσε για νά φτάσει στό σκαλοπάτι της μητροπολιτικής ήγεσίας. Τόν τελευταίο καιρό, ψέγοντας άνθρώπους που δέν τόν υπολογίζουν ως άξιο, αυτοαποκαλύφθηκε μέ τήν άκόλουθη φράση: *“Ξέρεις τί έκανα για νά γίνω Κηφισίας;”*

Ίσως οί μέρες που θά διαδεχθούν τή σημερινή σκοτεινότητα θά άποκαλύψουν τήν άλήθεια και τούς έπιφορτισμένους μέ τίς μεγάλες εύθυνες.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ένα αλλοιώτικο γαμήλιο δῶρο

(Ο Άγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος (329-389 μ.Χ.) καὶ ὁ Άγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος (344-407 μ.Χ.) ὑπῆρξαν καὶ οἱ δύο Ἐπίσκοποι Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ δέν συναντήθηκαν ποτέ στή ζωή τους. Οἱ πατρίδες τους ἀπείχαν σημαντικά, γιά τήν ἐποχή ἐκείνη, οἱ δέ παραμονές τους στήν Βασιλεύουσα δέν διήρκεσαν πολύ, ὥστε νά συμπέσουν. Ἐφυγαν καί οἱ δύο διωγμένοι. Ἐνα πρόσωπο ἐν τούτοις, μιά ἀρχόντισσα τῆς Πόλης, συνδέθηκε καί μέ τούς δύο τους στενά. Πρόκειται γιά τήν Ἁγία Ὀλυμπιάδα. Ὄταν ὁ Γρηγόριος θηριομαχοῦσε μέ τούς Ἀρειανούς, ἡ Ὀλυμπιάδα, μικρή χαριτωμένη παιδούλα, ἔμενε στό σπίτι, πού φιλοξενοῦσε τόν Ἅγιο. Ἦταν γι' αὐτόν μιά ξεκούραση. Ὄταν ὁ Ἅγιος ἀποτραβήχτηκε στόν Πόντο, ἡ Ὀλυμπιάδα κράτησε ἐπαφή μαζί του καί δεχόταν τήν καθοδήγηση καί τήν εὐλογία του. Μεγάλωσε καί παντρεύτηκε. Ἐμεινε ὅμως χήρα πολύ νωρίς. Ἀποφάσισε νά μή ξαναπαντρευτεῖ, ἀλλά νά ἀφιερωθεῖ στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας. Ὄταν ἦρθε στήν Κωνσταντινούπολη ὡς Ἐπίσκοπος ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἡ Ὀλυμπιάδα ἔγινε θερμή καί πολύτιμη συνεργάτιδά του, καί συμμερίστηκε μαζί του τήν ὁδύνη τοῦ διωγμοῦ του. Κατά τή διάρκεια τῆς μακρᾶς καί ἐπώδυνης πορείας του πρὸς τήν ἐξορία, κατά τήν ὁποία καί παρέδωσε τό πνεῦμα, ἔστειλε πρὸς τήν Ὀλυμπιάδα τίς περίφημες 17 ἐπιστολές του, πού τήν παρηγοροῦσε, τήν ἐνίσχυε καί ἐξιστοροῦσε τίς περιπέτειές του. Δύο δεκαετίες ὅμως πρὶν, πρὸς τήν Ὀλυμπιάδα εἶχε στείλει καί ὁ Γρηγόριος, γέροντας τότε, ἕνα ἀπό τά ἔπη του, παραινετικό. Τοῦ εἶχαν ἀνακοινώσει τόν ἐπικείμενο γάμο της, καί αὐτό ἦταν τό γαμήλιο δῶρο του. Δῶρο, πού ἐπρόκειτο νά παραμείνει στήν Ἐκκλησία ὡς ἱερή παρακαταθήκη. Τό ἔπος αὐτό παραθέτουμε στή συνέχεια σέ πεζή μετάφραση τῆς ἀείμνηστης φίλης τοῦ περιοδικοῦ μας Ἀθηνᾶς Καραμπέτσου, φιλόλογου, ὅπως εἶχε δημοσιευθεῖ στό κυριακό περιοδικό «Ὁρθόδοξη Μαρτυρία» τό Φθινόπωρο τοῦ 2000).

Κόρη μου, στους γάμους σου έχω ο πνευματικός σου πατέρας, ο Γρηγόριος, σου κάνω δώρο τούτο τό ποίημα. Καί είναι ό,τι καλύτερο ή συμβουλή του πατέρα.

Άκου λοιπόν, Όλυμπιάδα μου. Ξέρω ότι θέλεις να είσαι πραγματική χριστιανή. Μιά πραγματική χριστιανή πρέπει όχι μόνο να είναι, αλλά και να φαίνεται. Γι' αυτό, σέ παρακαλώ, να προσέξεις τήν έξωτερική σου εμφάνιση. Να είσαι άπλή. Τό χρυσάφι, δεμένο σέ πολύτιμες πέτρες, δέν στολίζει γυναίκες σάν και σένα. Πολύ περισσότερο τό βάψιμο. Δέν ταιριάζει τό πρόσωπό σου, τήν εικόνα του Θεού, να τήν παραποιείς και να τήν αλλάξεις, μόνο και μόνο για να αρέσεις. Ξέρε το ότι αυτό είναι φιλαρέσκεια ανάρμοστη. Θέλω να ξεπεράσεις τή γυναικεία φιλαρέσκεια και να μείνεις άπλή στήν εμφάνιση. Τά βαρύτιμα και πολυτελή φορέματα άς τά φορούν εκείνες που δέν έπιθυμούν ανώτερη ζωή, που δέν ξέρουν τί θα πεί άγώνας και άρετή, που δέν ξέρουν τί θα πεί πνευματική άκτινοβολία. Έσύ, όμως, έβαλες μεγάλους στόχους στή ζωή σου. Καί αυτοί οι στόχοι σου ζητούν όλη τή φροντίδα κι όλη τήν προσοχή.

Πρώτα-πρώτα να σέβεσαι και ν' αγαπās τό Θεό και μετά σύ να σέβεσαι και ν' αγαπās τόν άνδρα σου "ώς τω Κυρίω", όπως λέει τό Έυαγγέλιο. Άλλά πώς μπορεί να καταλάβει αυτή τήν έννοια ή γυναίκα που δέ γνώρισε τόν Κύριο, δέν Τόν σεβάστηκε, δέν Τόν αγάπησε;

Μέ τό γάμο ή στοργή και ή αγάπη σου να είναι φλογερή και άμείωτη για εκείνον που σου 'δωσε ο Θεός. Για εκείνον, που 'γινε τό μάτι τής ζωής σου και σου εύφραίνει τήν καρδιά. Κι αν καταλάβεις πώς ο άνδρας σου σέ αγαπάει περισσότερο άπ' όσο τόν αγαπās έσύ, μήν κοιτάξεις να του πάρεις τόν άέρα, κράτα πάντα τή θέση που σου όρίζει τό Έυαγγέλιο...

Νά τόν σέβεσαι και να τόν αγαπās "ώς τω Κυρίω"... Έσύ να ξέρεις ότι είσαι γυναίκα, έχεις μεγάλο προορισμό, αλλά διαφορετικό από τόν άνδρα, που πρέπει να είναι ή κεφαλή. Άσε τήν ανόητη ισότητα των δυό φύλων και προσπάθησε να ζήσεις τά καθήκοντα του γάμου. Στήν έφαρμογή τους θα δεις πόση άντοχή χρειάζεται για ν' άνταποκριθείς όπως πρέπει σ' αυτά τά καθήκοντα, αλλά και πόση δύναμη κρύβεται στό ασθενές φύλο.

Θά ξέρεις πόσο εύκολα θυμώνουν οι άνδρες. Είναι άσυγκράτητοι και μοιάζουν μέ λιοντάρια. Σ' αυτό τό σημείο ή γυναίκα πρέπει να είναι δυνατότερη και ανώτερη. Πρέπει να παίζει τό ρόλο του θηριοδαστῆ. Τί κάνει ο θηριοδαστής όταν βρυχάται τό θηρίο; Γίνεται περισσότερο ήρεμος και μέ τήν καλοσύνη καταπραΰνει τήν όργή. Του μιλάει γλυκά και μαλακά, τό χαϊδεύει, τό περιποιείται και πάλι τό χαϊδεύει, έτσι τό καταπραΰνει...

Ποτέ μή κατηγορήσεις και άποπάρεις τόν άνδρα σου για κάτι που έκανε στραβό! Ούτε πάλι για τήν άδράνειά του, έστω κι αν τό άποτέλεσμα δέν είναι αυτό που ήθελες έσύ.

Γιατί ο διάβολος είναι αυτός, πού μπαίνει εμπόδιο στην όμοψυχία των συζύγων...

Νά έχετε κοινά τά πάντα, καί τίς χαρές καί τίς λύπες. Γιατί ο γάμος όλα σ'ας τά έκανε κοινά. Κοινές καί οι φροντίδες, γιατί έτσι τό σπίτι θά στεριώσει. Νά συμβάλλεις έκφράζοντας τή γνώμη σου, ο άνδρας όμως ας αποφασίζει.

Όταν τόν βλέπεις λυπημένο, συμμερίσου τή λύπη του εκείνη τήν ώρα. Γιατί είναι μεγάλη ανακούφιση στή λύπη, ή λύπη των φίλων. Όμως άμέσως νά ξαστεριάζει ή όψη σου καί ν'ασαι ήρεμη χωρίς αγωνία. Η γυναίκα είναι τό ακύμαντο λιμάνι γιά τό θαλασσοδαρμένο σύζυγο.

Νά ξέρεις ότι ή παρουσία σου στό σπίτι σου είναι αναδικατάστατη, γι' αυτό πρέπει νά τό αγαπήσεις μ' όλες τίς φροντίδες του νοικοκυριού. Νά τό βλέπεις σάν βασιλείο σου, καί νά μή συχνοβγαίνεις από τό κατώφλι σου. Άφησε τίς έξω δουλειές γιά τόν άνδρα.

Πρόσεχε τίς συναναστροφές σου. Πρόσεχε τίς συγκεντρώσεις πού πηγαίνεις. Μή π'ας σέ απρεπες συγκεντρώσεις, γιατί είναι μεγάλος κίνδυνος γιά τήν άγνότητά σου. Αύτές οι συναναστροφές αφαιρούν τήν ντροπή κι από τίς ντροπαλές, σμίγουν μάτια μέ μάτια, κι όταν φύγει ή ντροπή γεννιούνται όλα τά χειρότερα κακά ("αϊδώς οίχομένη, πάντων γενέτειρα κακών"). Τίς σοβαρές όμως συγκεντρώσεις μέ συνετούς φίλους νά τίς έπιζητείς, γιά νά έντυπώνεται στό νοϋ σου ένας καλός λόγος ή κάποιο έλάτ-

τωμα νά κόψεις ή νά καλλιεργήσεις τούς δεσμούς σου μέ έκλεκτές ψυχές.

Μήν εμφανίζεσαι άνεξέλεγκτα σέ όποιονδήποτε, αλλά στους σώφρονες συγγενείς σου, στους ιερείς καί σέ σοβαρούς νεώτερους ή ήλικιωμένους.

Μή συναναστρέφεσαι φαντασμένες γυναίκες, πού έχουν τό νοϋ τους στό έξω γιά επίδειξη. Ούτε ακόμα άνδρες εύσεβείς, πού ο σύζυγός σου δέν θέλει στό σπίτι, αν καί σύ πολύ τούς έκτιμ'ας. Υπάρχει γιά σένα πίο ακριβό πράγμα από τόν καλό σου σύζυγο, πού τόσο αγαπ'ας; Η σκέψη σου νά πετάει ύψηλά, νά μήν είσαι όμως ακατάδεκτη.

Έπαινω τίς γυναίκες πού δέν τίς ξέρουν οι πολλοί άνδρες. Μή τρέχεις σέ τραπέζια κοσμικά καί ας είναι γιά γάμο ή γιά γενέθλια. Έκεί άνάβουν άνομοι πόθοι, μέ τούς χορούς, τούς πηδους καί τά γέλια, τήν ψεύτικη εύχαρίστηση, πού παραπλανεύουν άκόμα καί τούς άγνους καί σώφρονες. Καί ή άγνότητα είναι τόσο λεπτό πράγμα! Σάν τό κερί στίς ακτίνες του ήλιου! Απόφευγε ακόμα καί στό σπίτι σου τά κοσμικά τραπέζια. Αν μπορούσαμε νά περιορίσουμε τίς όρέξεις τής κοιλι'ας, θά κυριαρχούσαμε στά πάθη μας...

Κράτα τή μορφή σου γαλήνια καί μήν τήν αλλοιώνεις ούτε μέ ξεκαρδιστικά γέλια, άλλ' ούτε μέ μορφασμούς, όταν είσαι θυμωμένη. Στολίδια τ' αυτιά ν'αχουν όχι μαργαριτάρια, αλλά ν' ακούν καλά λόγια καί νά βάζουν γιά τά άσχημα λουκέτο στό νοϋ. Έτσι, είτε κλειστά είναι, είτε ανοικτά, ή άκοή θά μένει άγνή.

Όσο για τὰ μάτια, εἶναι κεῖνα, πού δείχνουν ὅλο τό ἐσωτερικό τῆς ψυχῆς. Ὡς σταλάζει ἀγνό κοκκίνισμα ἢ παρθενική ντροπή κάτω ἀπό τὰ βλέφαρά σου κι ἄς προκαλεῖ τή σεμνότητα καί τήν ἀγνή ντροπή σέ ὅσους σέ βλέπουν καί σ' αὐτόν ἀκόμα τό σύζυγό σου. Εἶναι πολλές φορές προτιμότερο, γιά πολλά πράγματα, νά κρατᾶς κλειστά τὰ μάτια, χαμηλώνοντας τό βλέμμα.

Καί τώρα στή γλώσσα. Θά ἔχεις πάντα ἐχθρό τόν ἄνδρα σου, ἂν ἔχεις γλώσσα ἀχαλίνωτη, ἔστω κι ἂν ἔχεις χίλια ἄλλα χαρίσματα. Γλώσσα ἀνόητη, βάζει πολλές φορές, σέ κίνδυνο καί τούς ἀθώους. Προτίμα κι ὅταν ἀκόμα ἔχεις δίκιο, τή σιωπή. Εἶναι προτιμότερη γιά νά μή ρυσκοκινδυνεύσεις νά πεῖς ἕναν ἄτοπο λόγο. Κι ἂν ἔχεις τήν ἐπιθυμία νά λές πολλά, τό καλλίτερο εἶναι νά σιωπᾷνεις.

Πρόσεχε ἀκόμα καί τό βάδισμά σου. Μετράει στή σωφροσύνη.

Καί τοῦτο πρόσεξε καί ἄκουσε· μήν ἔχεις ἀδάμαστη σαρκική ὁρμή. Πεῖσε καί τόν ἄνδρα σου νά σέβεται τίς ἱερές ἡμέρες. Γιατί οἱ νόμοι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνώτεροι ἀπό τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Ἄν καί τό θεσμό τοῦ γάμου τόν ἔθεσε ὁ ἄσαρκος Υἱός τοῦ Θεοῦ στό ἀνθρώπινο γένος, γιά νά βοηθήσει τό πλάσμα του, ὥστε ἐνῶ ἄλλοι ἔρχονται καί ἄλλοι φεύγουν, ἡ γέννηση νά διατηρεῖ σέ κάποια ἰσορροπία τό ἀνθρώπινο γένος...

Ἄν ἀπό μένα τό γέροντα πῆρες κάποιο λόγο πνευματικό, σοῦ συνιστῶ νά τόν φυλάξεις στά βάθη τῆς ψυχῆς σου. Ἔτσι μέ ὅ,τι πῆρες ἀπό

αὐτά πού ἄκουσες καί μέ τήν ἠθική σου ἀνωτερότητα, θά θεραπεύσεις τόν ἐξαίρετο σύζυγό σου καί περίφημο πολιτικό ἄνδρα ἀπό τήν ὑπερηφάνεια.

Αὐτό τώρα τό παρόν δῶρο, κειμήλιο, σοῦ προσφέρω. Ἄν θέλεις πάλι νά σοῦ εὐχηθῶ καί τό καλύτερο, σοῦ εὐχομαι καί τό καλύτερο, σοῦ εὐχομαι νά γίνεις ἀμπέλι πολύκαρπο, μέ τέκνα τέκνων, γιά νά δοξάζεται ἀπό περισσότερους ὁ Θεός, γιά τόν ὁποῖον γεννιόμαστε καί πρὸς τόν Ὁποῖο πρέπει ἀπ' αὐτή τή ζωή νά ὀδεύουμε.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Μηνιαῖο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτητῆς-Εκδότης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση

190 11 Αὐλών-Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

Θλιβερές διαπιστώσεις

Σε παλαιότερο σχόλιο της περι-
οδικής μας έκδοσης έπισημαινόταν ότι
όλοι ζούμε, αγωνιούμε και προβλη-
ματιζόμαστε για τις εξαιρετικά δύσκο-
λες στιγμές τις οποίες περνάει σήμε-
ρα η πατρίδα μας. Καί η αγωνία και ό
προβληματισμός μας αυτός δέν περιο-
ρίζεται μόνο στὸν οἰκονομικὸ χῶρο,
ἀλλὰ διευρύνεται καὶ ἐπεκτείνεται κυ-
ρίως καί σὲ ἄλλες ἐξόχως εὐαίσθητες
παραμέτρους τοῦ ἐθνικοῦ καὶ κοινω-
νικοῦ μας βίου.

Καὶ τονίζονταν εἰδικότερα ὅτι
τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα, τὸ ὁποῖο κουρά-
σθηκε καὶ ἀπόκαμε σὺς ἀόριστες, θεω-
ρητικὲς τοποθετήσεις καὶ σὺς γενικό-
λογες ἐκτιμήσεις, παρέμεινε μὲ τὶς ἴ-
διες ἀπορίες καὶ μὲ τὰ ἴδια ἢ καὶ ἀκόμη
πιὸ ἐπίμονα ἐρωτηματικά. Καὶ τοῦτο,
γιατὶ δὲν ἄκουσε ἀπὸ τὴν ὑπεύθυνη
ἐκκλησιαστικὴ του ἡγεσία οὔτε νὰ προσ-
διορίσει τὰ αἷτια τῆς σημερινῆς κρίσης,
τὴν ὁποία (καὶ πολὺ σωστά) ὁ Μακαρι-
ώτατος χαρακτήρισε ὡς πνευματικὴ,
οὔτε νὰ ἐξειδικεύει μὲ συγκεκριμένες

ἀναφορές, καταστάσεις καὶ συμπερι-
φορές ποὺ συνδέονται μὲ αὐτὴ τὴν ἡ-
θικὴ κρίση.

Ὅρισμένοι ὅμως Ἀρχιερεῖς, ἐ-
νεργὰ μέλη τῆς Ἱεραρχίας, ὅπως παρα-
δόξως, καλύπτοντας ἐν μέρει τὸ ἔλ-
λειμμα τῶν Ἀρχιεπισκοπικῶν δηλώσε-
ων, ἄφησαν νὰ ἐννοηθεῖ κατὰ τρόπο
περισσότερο σαφὴ, μὲ δηλώσεις καὶ
ἐπιστολές, τὸ μερίδιο εὐθύνης ποὺ βα-
ρύνει καὶ τὴν ἴδια τὴ διοικοῦσα Ἐκ-
κλησίᾳ «πάλαί τε καὶ ἐπ' ἐσχάτων» στὴ
διαμόρφωση τῆς σημερινῆς κρίσης,
τὴν προεχόντως ἡθικὴ καὶ ὀλιγότερο
οἰκονομική.

Και παραθέτουμε ἐπιλεκτικὰ ὁ-
ρισμένες ἀπ' αὐτὲς τὶς τοποθετήσεις.

1) Μητροπολίτης ἀκριτικῆς ἐ-
παρχίας περιγράφει μὲ πολὺ χαρακτη-
ριστικὲς ἀναφορὲς τὴν κατάσταση,
ὅπως αὐτὴ διαμορφώνεται στὴν Ἑλ-
λαδικὴ Ἐκκλησία. Σὲ δηλώσεις του,
ποὺ ἔφεραν στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας
τὰ Μ.Μ.Ε., ἀναφέρει μεταξὺ τῶν ἄλ-
λων: «*Ἡ ἐνέργειά μου αὐτὴ ἀποτελεῖ*

κραυγή αγωνίας, σὲ μία κοινωνία, πού μᾶς ἔρριξε πλέον στὸ βοῦρκο τῆς ἀπαξίωσης. Ἐννοῶ τὴν ὀρθόδοξη ἑλληνικὴ κοινωνία, πού δὲν μᾶς ἐκτιμᾷ πιά... Δὲν ἀφουγκραζόμαστε ὅτι μᾶς βλέπουν σὰν ἀναπόσπαστο μέρος τοῦ διεφθαρμένου κράτους, καθὼς συναγελαζόμαστε μέ ἄρχοντες καὶ μεγιστᾶνες καὶ κατὰ συνέπεια θεωρούμαστε συμμέτοχοι τῶν πράξεών τους;... Δὲν μᾶς ἐνοχλεῖ πού στὴ χώρα τοῦ 95% τῶν ὀρθοδόξων δὲν ζητεῖται ποτὲ ἡ γνώμη μας γιὰ κανένα πνευματικὸ ζήτημα;... Κληρικοὶ προσκαλοῦνται γιὰ νὰ ἀνεβάσουν τὸ θερμόμετρο σὲ τηλεοπτικὰ παράθυρα καὶ ὄχι σὲ σοβαροὺς ὀλιγομελεῖς διαλόγους... Δὲν πληροφορηθήκαμε ὅτι τὰ δημοσιογραφικὰ συρτάρια εἶναι γεμάτα ἀπὸ λιβελογραφήματα καὶ φωτογραφίες, ἔτοιμα νὰ συγκροτήσουν ἐκπομπὲς γιὰ νὰ μᾶς φιμώσουν;... Καταστρέψαμε τὴν ἐκκλησιαστικὴ μας ἐκπαίδευση, χάσαμε τὸ Νοσοκομεῖο τῶν Κληρικῶν, διαβλήθηκε ἡ ἠθικὴ μας ὑπόσταση, ἀμφισβητεῖται ἡ διαχειριστικὴ μας ἐντιμότητα... Τὶ ἀπαντήσαμε σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς μάχες πού βιώνουμε; Πῶς ἀπαντήσαμε στὰ λάθη πού πράξαμε;... Ὅλα αὐτὰ ἀποδεικνύουν τὴ δειλία μας νὰ δοκιμάσουμε τὸ βιώσιμο τοῦ Εὐαγγελίου στὸ σήμερα καὶ τὸ ἐφικτὸ τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς...»

2) Μητροπολίτης τῆς β.δυτικῆς Ἑλλάδος σὲ ἐπιστολὴ του πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καὶ στὴ Σύνοδο γράφει καὶ τοῦτα: «Ἐχουμε φθάσει σὰν χώρα σὲ σημεῖο ὀριακὸ... Οἱ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ὅλων τῶν βαθμίδων δὲν ζήσαμε τὸν ἀσκητικὸ τρόπο ζωῆς, καθὼς δι-

δάσκει τὸ Εὐαγγέλιο... Δείξαμε περίεργη ἀνοχή σὲ ἠθικὰ σκάνδαλα. Δείξαμε ἀνοχή σὲ σημεῖο πού ἄγγιξε τὴν ἐνοχή. Ταλαιπωρήθηκε πολὺ καὶ ἐπὶ πολὺ χρόνο ἡ Ἐκκλησία μας μὲ θλιβερὲς ὑποθέσεις. Ἐχουμε τεράστια εὐθύνη γιὰ τὸν πολυκαιρισμὸ τέτοιων θλιβερῶν καὶ δυσωνύμων καταστάσεων. Κάναμε ἄτολμες κινήσεις, πῆραμε περίεργες ἀποφάσεις, ὀχυρωθήκαμε πίσω ἀπὸ δικονομικοὺς ὅρους, δημιουργήσαμε περίεργα δικαστικὰ τετελεσμένα καὶ ἐκτεθήκαμε, ἀρνηθήκαμε ἓνα γενναῖο ξεκαθάρισμα, ἀφήσαμε ἐπὶ μῆνες ὀχετοὺς βρωμιάς διὰ τῆς τηλοψίας νὰ μολύνουν τὶς ἀκοὲς καὶ τὶς συνειδήσεις τοῦ πληρώματος, προκάλεσαμε μὲ ἀποφάσεις πού γέμισαν ὀργὴ τὸν πιστὸ λαὸ μας καὶ χλεύη τοὺς ἐναντίους, γιὰ νὰ φθάσουμε στὰ γνωστὰ ἀδιέξοδα. Δὲν εἴχαμε καθαρὸ λόγο. Προκρίναμε, μὲ ἀποφάσεις τῶν ὀργάνων μας, τὸ «φιλάδελφον» εἰς βάρος τοῦ φιλοθέου καὶ τοῦ φιλανθρώπου. Εἶναι σκληρὰ τὰ λόγια, ἀλλὰ αὐτὰ μᾶς καταμαρτυροῦν οἱ δικοὶ μας ἄνθρωποι. Ἀφήσαμε ἀπροσάτευτη τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ νὰ κατηγορεῖται ἀπὸ τοὺς ἐναντίους. Δὲν προσέξαμε τὶς χειροτονίες τῶν κληρικῶν μας. Κυκλοφοροῦν δυστυχῶς θαρρετὰ καὶ προκλητικὰ, ὄχι μόνον στοὺς δρόμους ἀλλὰ καὶ στὸν κυβερνοχώρο, κληρικοί, πού ἀδιάντροπα προσβάλλουν τὸ τίμιο ράσο καὶ τύπτουν τὴν συνείδηση τοῦ λαοῦ. Δείχνουμε ἀνοχή σὲ ποικίλες ἐκτροπὲς κληρικῶν μας καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἀποθαρρύνουμε σοβαροὺς ἀνθρώπους πού θέλουν νὰ διακονήσουν τὴν Ἐκκλησία».

3) Μητροπολίτης της δυτικής Ελλάδος, με ἐπιστολὴ τοῦ καὶ αὐτὸς σὺν Ἀρχιεπίσκοπο, διαπιστώνει: «Ἡ ἐπικράτησις τοῦ κοσμικοῦ πνεύματος, πέραν πάσης ἐκκλησιολογικῆς οἰκονομίας, καὶ ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἀδελφῶν Ἀρχιερέων ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν Συνοδικῶν τῶν καθηκόντων, μὲ ὠδήγησαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἐπισκοπικὴ αὐθεντία χρησιμοποιεῖται εὐκαίρως-ἀκαίρως καὶ ὅλως ἀντιεκκλησιολογικῶς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν κοσμικῶν καὶ προσωπικῶν σκοπιμοτήτων. Ὅπως πολλὰκις ἔχω δηλώσει ἐν τῇ Συνόδῳ τῆς Ἱεραρχίας, δὲν ἔχομεν ἀποφασίσει νὰ θεσπίσωμεν συμπεριφορὰς καὶ κανόνας, δυνάμει τῶν ὁποίων θὰ ἡδυνάμεθα νὰ πείσωμεν τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ὅτι ἐπιδιώκομεν τὴν ἄνοδον τοῦ κόσμου πρὸς τὴν οὐράνιον τάξιν. Τουναντίον, καταβιβάζομεν τὴν τάξιν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὴν ὑποδουλῶνομεν εἰς τὴν τάξιν τοῦ κόσμου».

4) Τέλος, σὲ περιοδικὸ ἐκκλησιαστικὸ ἔντυπο δημοσιεύεται δῆλωση Μητροπολίτη τῆς νησιωτικῆς Ελλάδος ἀπὸ τηλεοπτικῆ τοῦ συνέντευξιν, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στὸ περίφημο οἰκονομικὸ σκάνδαλο τῆς κεντρικῆς φιλανθρωπικῆς ὀργάνωσης τῆς Ἐκκλησίας

«ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ». Παραθέτουμε τὸ δημοσιογραφικὸ ἀπόσπασμα: «Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ὑπεγράμμισε ὅτι: «Ἐχω στείλει ἰδιόχειρο γράμμα σὺν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐκείνος τὸ ἔστειλε σὺν Εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν... Θὰ σᾶς πῶ δύο πράγματα περὶ τῆς «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ» νὰ φρίξετε...»... Τέλος ὁ Μητροπολίτης ἀναφέρθηκε σὲ οἰκονομικὲς ἀτασθαλίες ποὺ γινόντουσαν, ἀλλὰ καὶ σὲ δημοσιογράφους ποὺ χρηματίζονταν, σύμφωνα μὲ τὸ πόρισμα ποὺ ὑπάρχει...»

Αὐτά(καὶ ἄλλα) ἀποτελοῦν δυστυχῶς διαπιστώσεις ἀνωτάτων ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων(βλ. Ἀρχιερέων) καὶ ὅχι ἀνεύθυνα ρεπορτάζ τῶν ἐφημερίδων.

ΕΠΙΜΥΘΙΟ. Στὸν πρόλογο ἀναφερθῆκαμε σὲ παλαιὸ σχετικὸ ἄρθρο τῆς περιοδικῆς μας ἔκδοσης, στὸ ὁποῖο εἶχε τεθεῖ ὁ ὑπότιπλος «Μερίδιο εὐθύνης». Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν εἶχε τεθεῖ αὐτὸς ὁ τίτλος, τὸν ἴδιο αὐτὸ χαρακτηρισμὸ θὰ τὸν ἀπέδιδαν καὶ θὰ τὸν προσέθεταν οἱ καλόπιστοι ἀναγνώστες μας γιὰ τὴ σημερινὴ κρίση, ἡ ὁποία, ὅπως εἰπώθηκε, εἶναι προεχόντως ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ.

Ὁ Σχολιαστὴς

Ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» στὸ διαδίκτυο.

Διεύθυνση: **el-pliroforisi.gr**

Καὶ οἱ Ἐκδόσεις «Σπορά» στὸ διαδίκτυο

(γιὰ μιὰ γνωριμία μὲ τὸ συγγραφικὸ ἔργο τοῦ

Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Νικοδήμου)

Διεύθυνση: **spora.gr**